

Muntendam door de jaren heen

Document met grote historische waarde

Vervolg voorpagina.

In het armoedige bestaan van de inwoners trok men als venters voor dag en dauw met een kruiwagen, of een hondekar beladen met allerlei soorten handel, naar de omliggende dorpen. Omdat de klandizie ook lang niet altijd over geld beschikte, kon er vaak geruild worden. Sinaasappels tegen lompen, of wat oud ijzer tegen zoute haringen, het kon allemaal, omdat de Muntendammer het allemaal op zijn waarde wist te schatten

Scheepsjagers die, op hun paarden gezeten, langs de vaarten trokken, om te kijken of er een schipper „gejaagd” wilde worden, de scheldkanonades langs een der vele bruggen, het hoorde er allemaal bij.

Hard leven

dam niet tot een sterke economische groei en ook al werd de eerste aardappelmeelfabriek dan ook in Muntendam gebouwd, het was geen blijvertje.

Landbouw

Ook een scheepswerf bleek het niet bol te kunnen werken in Mun-

nog altijd duidelijk te zien, omdat het hier gaat om een komdorp in tegenstelling tot de andere Veenkoloniale dorpen, die allemaal lange linten vormen.

Ontwikkeling

In de jaren van de Tweede Wereldoorlog ging de ontwikkeling in Muntendam zeer snel. De hechte gemeenschap, die het altijd al had gevormd, maakte het mogelijk dat

verscheidene uit het het westen afkomstige Muntendammers zich uitstekend in het dorp thuisvoelen. Men is wars van opsmuk en schijn en als het moet, wordt er even recht voor de raap gezegd hoe het er bij staat.

Document

Het boek „Muntendam door de jaren heen” moet dan ook beslist gezien worden als een document van grote waarde omdat hiermee

een stuk geschiedenis wordt vastgelegd. De tijd van toen, die nu als onwezenlijk en onmogelijk wordt gezien.

Het boek kost bij intekening slechts f 29,75 en gaat na verschijning vijf en dertig gulden kosten.

Voor meer inlichtingen kunt u terecht bij de auteur van het boek de heer F.R. Bos, Kerkstraat 105, tel. 05987-19215.

Het leven was hard en eigenlijk wisten alleen de zeer sterken zich te handhaven. De ontginning, die toch wel een groot aantal activiteiten liet zien, leidde voor Munten-

tendam en de hele handel en het seizoenwerk in de landbouw bleef eigenlijk de hoofdschotel.

Dat Muntendam ontstond, voordat de ontginning op gang kwam, is

de handen uit de mouwen gestoken konden worden. Muntendam kreeg zijn eigen dorps huis „De Menterne”, een multifunctioneel gebouw, dat eigenlijk nooit leeg is.

De bouw van een sportzaal en gymnastieklokaal vormden het sluitstuk van een formidabel dorps huis en het sport- en recreatiecentrum De Menterne grote behoefte.

Actief

De leefgemeenschap in Muntendam is actief en organiseert regelmatig dingen die tot de verbeelding spreken. Ook de middenstand is een actieve groep van ondernemers, die zich op een uitstekende wijze weten te presenteren. Het oude hart van Muntendam wijzigde zich sterk, toen besloten werd om het winkelcentrum te verplaatsen en nu zijn bijna alle gaten in het centrum weer gevuld met nieuwe woningen. Muntendam functioneert bovendien als forensendorp en het is een duidelijke zaak dat

De Muntendammers

(Sissingh Veendam)

Wat mag ik mijn gedachten nog gaarne bezig houden
Bij het oude handelsdorp, het roemrijke Muntendam.
Dan hoor en zie ik nog die mannen en die vrouwen,
De uittocht van de venters, ver vóór de zon op kwam.
Dan ratelden de karren naar 't zuiden en naar 't noorden,
Dan tippelden de honden met tongen uit hun bek,
Aldoor maar aangevuurd door stokken en door woorden,
Dan was het janken, blaffen en schreeuwen geen gebrek.
In wijde omtrek rond kende men de Muntendammers,
Dat ronde, ruige volk met hun vrijpostigheid,
De Sjoerten en de Thijsen, de Deddo's en de Lammert's
Met hun verveerd gezicht door harde levensstrijd.

Maar ook het schoon geslacht, de Muntendammer vrouwen,
Ze trokken er op uit met kruikar of een mand,
Met bokkings of citroenen, de hele dag maar sjouwen,
Als zingende verkoopsters tot sieraad van het land.
„Mout je ook nog bukkens vrouw? Appelsienen of citrounen?
'k Heb haile besten or! le krigen ze veur'n fool,
'k Het de haile dag al sjauwd, gain zole meer onder d' schounen,
Vot, dartien veur'n kwartje, mout je ais kieken Mens hou mooi”.
Als de koop dan was geslaagd gaf ze ook nog haar zegen,
„Nou, 't aller beste or!” Dan schalde weer haar lied.
En dwars door weer en wind, bij zonnenschijn en regen,
De Muntendammer vrouw vergat haar handel niet.

Nu is dit alles anders, het glorieus verleden,
Natuur en romantiek, ze zijn „gefatsoneerd”.
Die ronde, ruwe taal, die blote borst en benen zijn burgerlijk aangepast en
streng gecamoufleerd.

Toch laat de Muntendammer zich nimmer liquideren,
Die humor en die geest, zij blijven origineel.
Die gave, gulle lach is niet te „cultiveren”
Want die karaktertrek blijft onvervreembaar deel.

Hoe dikwijls klinkt de vraag, hoe kan het toch gebeuren,
Bij zoveel concurrentie en solidariteit.
Wat is dan toch de bank die niet is te verscheuren,
Wat is toch het geheim van die aanhankelijkheid?
Eén plaats is er maar over waarin dit is te vinden,
't Zit onder ruwe bolster verborgen als een schat,
't Is zacht en daarom sterk om allen saam te binden,
Een voorbeeld voor de wereld, het Muntendammer hart.